

[Økonomi- og budgetministeren.]

front vil imidlertid være tidkrævende, og regeringen har derfor fundet, at man indledningsvis må koncentrere sig om i alle ministerier at formere departementale enheder, der kan varetage de overordnede planlægningsopgaver for hele ministeriets område. Regeringen finder, at planlægnings- og udviklingsenheder af den karakter, som er skitseret i betænkningen, vil kunne bidrage til en mere effektiv prioritering og samordning af den offentlige indsats og være et nyttigt redskab for de enkelte ministres mere langsigtede reformovervejelser. Centraladministrationen må være i stand til systematisk at videreføre og videreudvikle det arbejde, der giver sig udtryk i de perspektivredegørelser og formuleringer af ministeriernes politik, som må danne grundlag for ny lovgivning, budgetoverslag og bidrag til finanslovsforslag.

Den del af ministeriernes virksomhed, som ikke går ud på reformarbejde, men på forvaltning i snævrere forstand, må naturligvis også gennemgås. Regeringen er enig med arbejdsgruppen i, at så mange løbende sager som muligt må henlægges til andre organer end de dele af ministerierne, som varetager den overordnede planlægning og styring. Men som jeg nævnte, finder regeringen det mest fremkommeligt først at sikre, at planlægningsarbejdet varetages hensigtsmæssigt, og derefter tage fat på den mere tidkrævende opgave at gennemgå organisationen i øvrigt.

Administrationsdepartementet deltager allerede i udvalgsarbejder om forholdene i ministeriet for offentlige arbejder, undervisningsministeriet, ministeriet for forureningsbekæmpelse og socialministeriet. De foreløbige erfaringer fra dette arbejde taler for at tage problemerne i den rækkefølge, jeg har nævnt.

Ministeriernes tanker om tilrettelæggelsen af deres planlægningsvirksomhed må gøres til genstand for samlet overvejelse. Sigtet er, at departementale planlægningsenheders opgaver, arbejdsgang og opbygning skal lægges fast. Jævnslidende hermed må der iværksættes en indsamling af oplysninger med henblik på ministeriernes administrative opbygning i øvrigt; administrationsdepartementet kan deltage i dette arbejde, så vidt kapaciteten tillader det.

Det er givet, at planlægningsorganerne må inddrages i budgetarbejdet. Når de er etableret, vil der bl. a. fra centralt hold kunne stilles højere krav til kvaliteten af det grundlag, på hvilket de vidtrækkende økonomiske dispositioner træffes. Hertil kommer, at forudsætningerne for en modernisering af statens regnskabs- og budgetvæsen vil være bedre, når der i hvert ministerium er enheder, der særligt har til opgave at tage vare på de langsigtede og principielle overvejelser.

Spørgsmålet om samordningen af statens og kommunernes virksomhed varetages i et vist omfang af regeringens byrde- og opgavefordelingsudvalg. Sekretariatsopgaverne er henlagt til indenrigsministeriets departement.

Regeringen finder, at disse samordnings- og styringsproblemer er vigtige. En stram finanspolitik må nødvendigvis følges op med tilsvarende tilbageholdenhed i de kommunale udgifter. Det er ikke tilfredsstillende, hvis det økonomiske samspil inden for den offentlige sektor skal bero på enkeltstående lovgivningsindgreb, således som vi har set det ved indførelsen af skatteløftet for 1972-73. Der må derfor, som også arbejdsgruppen foreslår, udvikles et løbende budgetmæssigt samarbejde mellem staten og kommunerne. Praktiske hensyn taler for, at man lægger hovedvægten på anlægsudgifterne og personaleforbruget. Indenrigsministeriet forhandler for tiden med de kommunale organisationer med henblik på en ordning for 1973-74. Jeg tror, at en forbedring af den statslige planlægningsvirksomhed, som nu vil blive gennemført, vil gøre det muligt at tilvejebringe et bedre grundlag for de kommunale myndigheders planlægning og dermed også lette budgetsamarbejdet. En reform af kommunernes budget- og regnskabsystem vil også være værdifuld for samordningen. Regeringen og kommunerne er enige om, at arbejdet med denne reform må fremmes mest muligt.

Ved landets indtræden i EF skal der være tilrettelagt en ordning i centraladministrationen, således at denne på hensigtsmæssig måde kan varetage det omfattende samarbejde med Fællesskabernes myndigheder. Regeringen har nedsat et udvalg under formandskab af markedssekretariatet og med repræsentanter fra de øvrige interesserede